

Vertelling 8–12 jaar

De vrouwen die het zagen

In de tijd van Pasen tot Pinksteren vierden we dat Jezus is opgestaan. Je kunt het verhaal deze periode elke week inleiden met een tweespraak:

Eén kind: Christus is opgestaan!
Allen: Ja, Hij is opgestaan.

Begin daarna meteen met de eerste zin van het verhaal.

Sommige dingen moet je nooit vergeten. Een dag waarop je superblij was; maar ook een nacht waarin je stikverdrietig was. Daarom zullen ze het nooit vergeten, de vrouwen die bij Jezus waren.

Ze zullen nooit vergeten hoe hun lieve vriend, hun goede Meester, door soldaten gevangen werd genomen. Hoe Hij werd bespot en uitgelachen. En hoe hij uiteindelijk gedood werd.

Ze weten nog hoe Jozef, een rijke man uit Arimatea, ervoor zorgde dat Jezus begraven werd. Ze zagen hoe Hij in het graf getild werd. En ze weten nog dat ze dachten: nu is alles voorbij.

De vrouwen komen nog steeds bij elkaar. Vaak op de eerste dag van de week, de dag waarop het wonder gebeurde. Dan vertellen ze elkaar weer precies wat er gebeurd is. 'We stonden bij het kruis', vertelt een van de vrouwen. 'We konden bijna niet kijken. En het was alsof God het ook niet aan kon zien: het werd donker in het land. Zomaar midden op de dag.'

'Ik weet nog dat ik dacht: misschien is nu niet alleen het verhaal van Jezus voorbij. Misschien is de hele wereld wel voorbij', vertelt een ander. 'Hoe kon het ooit nog licht worden, nadat Jezus was gedood?'

Een andere vrouw vertelt: 'De dag daarna was het sabbat, de rustdag. Het leek alsof het nog nooit zo stil geweest was. Er gebeurde niks. Het ene moment hoorde ik in mijn hoofd nog de boze stemmen van al die mensen die erbij waren toen Jezus werd veroordeeld. Het volgende moment hoorde ik niks meer. Het was zo onwerkelijk...' En dan, als ze een tijdje gepraat hebben over hun verdriet, vertellen de vrouwen hoe het verder ging. 'We kochten dure begrafenisolie. Op zondag, de dag na de sabbat, wilden we daar zijn lichaam mee insmeren. Dat was het laatste dat we nog konden doen - dachten we.'

'Toen het nog heel vroeg was, gingen we naar het graf. Toen we er bijna waren, bleven we aan de grond genageld staan. We konden onze ogen niet geloven. De steen was weg!'

'Ik weet nog dat we in het graf keken', zegt een ander. 'Daar zat een jongen in witte kleren, weten jullie nog?'

Natuurlijk weten de anderen het nog. Ze zien het nog precies voor zich. En bovendien vertellen ze er steeds weer over. 'Die jongen vertelde dat Jezus was opgewekt uit de dood. We moesten naar Galilea gaan, daar zouden we Hem zien.'

'Ik weet nog dat we eerst alleen maar heel erg geschrokken waren. We renden weg! We wisten niet wat we moesten zeggen. Pas later kwamen de woorden. Over het leven van Jezus, dat niet voorbij was. Over het nieuwe begin dat God gemaakt had. Het was een wonder en het is nog steeds een wonder.'

Mattijs Weegenaar

8-10 jaar

Gesprek: Sommige dingen moet je nooit vergeten. Waar denken we vanavond om acht uur aan? En wat vierden we morgen? Lijkt dat op het verhaal van de vrouwen? Wat is hetzelfde? Wat is anders?

Spel: In het verhaal zitten de vrouwen bij elkaar. Speel dit verhaal uit: speel samen een groep vrouwen, mannen en kinderen die praten over wat er met Jezus gebeurd is. Praat niet alleen over de verhalen van Pasen, maar ook over alles wat daarvoor gebeurd is. Wie kan daar iets over vertellen?

Creatief: Als de vrouwen een dagboek hadden gehad, wat zouden ze dan hebben opgeschreven in de dagen van Jezus' dood en opstanding? Schrijf twee bladzijden uit het dagboek: een voor de vrijdag dat Jezus stierf, een voor de zondag waarop ze ontdekten dat het graf leeg was.

11-12 jaar

Gesprek: Is het goed om te praten over verdrietige dingen die gebeurd zijn? Waarom wel of niet? Is het goed om te praten over fijne dingen die gebeurd zijn? Waarom wel of niet?

Creatief: Vanavond om acht uur is heel Nederland stil, om de slachtoffers van oorlogsgeweld te gedenken. De kinderen maken een schilderij of een gedicht met als titel: We vergeten het niet.